

økonomiske konsekvenser, såfremt der ikke er mulighed for at sikre den såkaldt faste ejendom.

Svar (27/11 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Alle former for kystbeskyttelse skal bl.a. have en tilladelse fra Trafikministeriet, jf. § 16 i lov om kystbeskyttelse. I bekendtgørelse nr. 352 af 6. maj 1994 om Kystinspektoratets beføjelser har ministeriet delegeret denne beføjelse til Kystinspektoratet, jf. bekendtgørelsens § 1.

En ansøgning om kystbeskyttelse skal derfor indsendes til Kystinspektoratet.

Hvad enten der er tale om kystbeskyttelse for en enkelt grundejer eller for flere, er sagsbehandlingens forbundet hermed den samme.

En ansøgning om kystbeskyttelse bliver udsendt i høring til en række berørte myndigheder med interesse på søterritoriet og strandbredden, herunder typisk den stedlige kommune og det regionale amt.

Er der ingen myndighedsindsigelser, og har Kystinspektoratet ingen kysttekniske indvendinger mod foranstaltningen, vil ansøgningen blive imødekommet på en række vilkår.

Udgangspunktet er således, idet det skal erindres, at det er op til den enkelte lodsejer at beskytte sin ejendom mod havet, at en ansøgning vil blive imødekommet. Dog ses det ofte, at der regionalt lægges vægt på, at der etableres en sammenhængende kystbeskyttelse for de enkelte kyststrækninger.

kystsikring. Denne kortlægning vil være færdig om 2-3 år. Derefter vil det være op til Trafikministeriet at vurdere, hvordan og hvor meget der skal ryddes op.

Imidlertid er der tilsyneladende allerede på indenværende tidspunkt enkelte amter, som vil foregribe begivenhedernes gang og nu kræver den private kystsikring fjernet. Det er spørgere-ns opfattelse, at der burde afventes en melding fra Trafikministeriet, og at de enkelte lodsejere har krav på en tryghed indtil da.

Svar (27/11 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Indledningsvis skal jeg bemærke, at Kystinspektoratet ikke i det konkrete tilfælde har stillet et fjernelseskrav.

Grundejeren har i kystbeskyttelsesøjemed indsamlet sten fra forstranden, hvilket er i strid med Naturbeskyttelseslovens § 15, der forbyder tilstandsændringer på forstranden.

Storstrøms Amt, der regionalt administrerer Naturbeskyttelsesloven, har i samarbejde med Kystinspektoratet lagt op til en mindelig løsning med grundejeren.

Hensigten er herefter, at grundejeren skal ombygge sin kystbeskyttelse efter en af Kystinspektoratet anbefalet standard, fjerne murstensrester og betonbrokker og lægge de fjernede sten tilbage på strandplanet.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål S 557, er det sjældent, at der stilles krav om fjernelse af ulovlig kystbeskyttelse.

Forinden et fjernelseskrav eventuelt stilles, vil der være foregået forhandlinger med grundejeren vedrørende alternative løsningsforslag til et håndfast krav om fjernelse. Løsningen bliver som oftest, at der opnås netop en mindelig løsning mellem de involverede myndigheder og grundejeren.

Det arbejde, som Kystinspektoratet er i gang med for så vidt angår Danmarks kyststrækninger, har ikke til hovedformål at registrere ulovlige kystbeskyttelses anlæg, men at kortlægge Danmarks indre kyster. Gennem denne kortlægning får Kystinspektoratet tillige et overblik over de etablerede kystbeskyttelses anlæg.

Der er ikke truffet beslutning om, hvad der skal ske med de ulovlige kystbeskyttelses anlæg, der gennem denne kortlægning måtte dukke op.

Spm. nr. S 559

Til trafikministeren (19/11 96) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren besvare, i hvilket omfang der på nuværende tidspunkt vil blive stillet krav om nedrivning af privat kystsikring, både generelt og i sagen fra Sydsjælland?«

Begrundelse

I TV-Avisen på DR1 kl. 19.00 den 14. november 1996 blev der vist et indslag fra Sydsjælland. Her omtales, at Kystinspektoratet er i gang med en omfattende kortlægning af bl.a. den private